

ven was, en dat het herstel thans zwaar op haar financiën drukte. Met de haven was de welvaart vernield, die vroeger onder het krachtige bestuur der Bourgondische landsheeren genoten was, toen de burgers oostwaarts en westwaarts, op Frankrijk en Engeland en het Noorden, koophandel dreven en met buizen ter haringvaart voeren, welke buizen en nering (zoo klagen zij nog eens) overmids den oorlog en het verbranden van hun schepen in de Delftsche haven en in de vaart bij Ouwerschie en elders, hun gansch en al ontgaan zijn (1).

Met de verovering van Sluis, de laatste wijkplaats der Hoeksche opstandelingen, in 1492, werd de burgeroorlog voor geruimen tijd gedempt en een tijdvak van betrekkelijke rust en voorspoed geopend. Toen in 1515 opnieuw commissarissen voor de verponding in Holland rondtrokken en zich op den staat der steden en dorpen informeerden, bevonden dezen dat het volk zich blijkbaar weer tot meerder welvaren verhief. Ook Delft, hoezeer het nog klaagde, was toch ontegenzeggelijk vooruitgegaan. Van zijn scheepvaart en van zijn visscherij wordt geen gewag gemaakt, maar aan de haven, waar die bedrijven thuis hooren, zijn toch de huizen herbouwd en de inwoners teruggekeerd en natuurlijk weer aan den arbeid gegaan, waarvan zij leven moeten. Er zijn dan, naar de opgaaf van den havenmeester, 117 meest onaanzienlijke huizen, en naar die van den pastoor omtrent 300 communicanten, hetgeen een totale bevolking van 400 à 450 ingezetenen doet veronderstellen. Maar, als wij de lieden gelooven mogen, is dat getal in de laatste acht of tien jaren ongeveer hetzelfde gebleven. Er is geen meerdere vooruitgang te bespeuren.

Bijzonder merkwaardig is de reden die daarvoor door

---

(1) Enqueste upt stuck der verpondinghe, bl. 263.